

Profesionālās kvalifikācijas pilnveides izglītības programma
un apmācību metodoloģija speciālo zināšanu apguvei bērnu tiesību aizsardzības jomā
Valsts policijas un pašvaldības policijas darbiniekiem
(40 akadēmiskās stundas)

2. modulis „Saskarsmes veidošana ar bērnu”

Atbildes uz paškontroles jautājumiem

1. jautājums.

Kāda uzvedība raksturīga pusaudža vecumā?

Atbilde uz 1. jautājumu.

Pusaudža vecumā strauji izmainās iekšējās sekrēcijas dziedzeru darbība, kas izraisa izmaiņas visu orgānu un sistēmu, sevišķi nervu sistēmas, darbībā. Tiek izjaukts līdzsvars starp ierosas un aiztures procesiem, tāpēc pusaudži ir ātri uzbudināmi, emocionāli nenoturīgi, ir nesavaldīgi. Ar endokrīno disfunkciju saistīta arī pusaudžu nelīdzsvarotība. Garastāvoklis pusaudžiem bieži mainās, dominē negatīvās emocijas – asaras bez iemesla, dusmu uzliesmojums, atkal smieklī. Pusaudžu vecumā nervu sistēmai ir liela slodze gan uz endokrīnās disharmonijas rēķina, gan uz psiholoģiskās slodzes rēķina, ko izraisa fizioloģisko procesu un izmaiņu komplekss. Nervu sistēma nevar izturēt pieaugušo slodzi. Daži pusaudži kļūst miegainai izklaidīgi, citi – ātri uzbudināmi, nervozi, nedisciplinēti. Pusaudža vecumā mainās savstarpējās attiecības ar apkārtējiem. Pusaudži izvirza paaugstinātas prasības pret sevi un pieaugušajiem, protestē, ja pret viņiem izturas kā pret maziem. Kā reakcija pret pieaugušo neizpratni bieži rodas dažādi protesta veidi, nepakļaušanās, nepaklausība, kas saasinātā formā pārvēršas negatīvismā.

2. jautājums.

Cik ilgi darbam var koncentrēties jaunākā skolas vecuma bērns?

Atbilde uz 2. jautājumu.

Jaunākā skolas vecuma bērni var koncentrēties darbam 15- 20 minūtes.

3. jautājums.

Kādas ir biežāk sastopamās saskarsmes barjeras?

Atbilde uz 3. jautājumu.

Saskarsmes barjeras:

- izvairīšanās,
- autoritāte,
- nesapratne.

4. jautājums.

Kādi faktori veicina atkarības veidošanos?

Atbilde uz 4. jautājumu.

Atkarības veidošanās ir komplicēts process, kura pamatā ir vairāki riska faktori:

- bioloģiskie un ģenētiskie: – apreibinošajām vielām piemīt spēja radīt atkarību un izjaukt smadzeņu vielmaiņu, tāpēc tās sauc par psihoaktīvām vielām; – bērnam ir ģenētiski iedzimta nosliece pierast pie apreibinošām vielām un procesiem, jūtība iedzimtības ceļā tiek nodota nākamajām paaudzēm;
- psiholoģiskie – audzināšana, vērtības, attiecības;
- sociālie – sociālā vide, apreibinošo vielu pieejamība, ģimenes un sabiedrības attieksme pret apreibinošajām vielām un to lietošanu, materiālo līdzekļu pieejamība, bezdarbība, interešu trūkums.